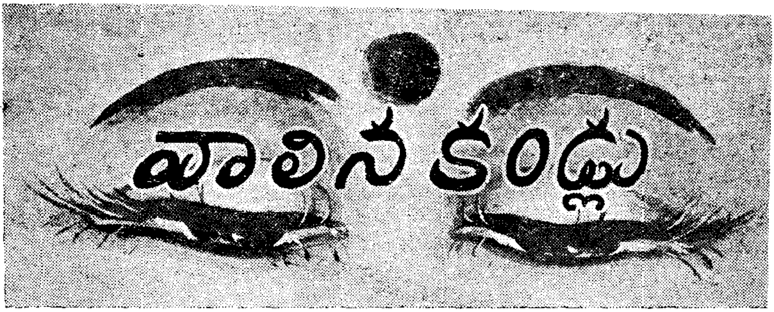

అసలు వాడు పుట్టటమే అంగవైకల్యంతో పుట్టాడు..అష్టవంకరలు తిరిగిన పొట్టిశరీరం.... ముఖం నిండా కందిగింజలంతేసి పులిపిరి కాయలూ, తప్పేలా లాంటి పెద్ద తలకాయ, వెనక మట్టిపిడచలాంటి చిన్నగూని, ఒకదానికొకటి ఎదురుతిరిగి త్వరగా నడవనీయని దొడ్డికాళ్ళు ఇత్యాదులు వాడి వికారరూపానికి ప్రధానలక్షణాలు.

వాడు నడుస్తుంటే యేదో జంతువు నడుస్తున్నట్టుంటుంది. కాని, మాటతీరు మాత్రం, మధురంగా మర్యాదగా వుంటుంది. వీధిలోని వాళ్ళకు వినోదం కల్పించడానికి, సర్కస్ కంపెనీలవాళ్ళు సాధించే మరుగుజ్జు మనిషిలా చిత్రంగా వున్నప్పటికీ, పుట్టిందగ్గరనుంచీ చూస్తున్న ఆవూళ్ళోవాళ్ళకు అతను సర్వసాధారణంగానే కనిపిస్తాడు.

అతను శరీరం వంచి కష్టంచేస్తాడు.. అరకదున్నటంలాంటి వ్యవసాయ పనులు తప్పించితే, మిగతా గట్లుపొయ్యడం, కలుపు తీయడం, యెడ్లని మేపటం పంటకోతలు కోయడంలాంటి పొలం పనులు అవలీలగా చేసేస్తాడు...యిండ్లూ వాకిండ్లూ ఊడ్చి చల్లి, అంట్లు తోమటం లాంటి యింటిపనుల్లో కూడా అతను చురుకుగానే వుంటాడు.... అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా, వాడికి అప్పజెప్పిన ప్రతి పనీ నమ్మకంగా, క్రమశిక్షణతో చేస్తాడన్న మంచిపేరు ఆవూళ్ళో వుండటంతో, అతనికి పనిదొరక్క పోవటం అంటూ యెన్నడూ వుండేదికాదు... యెప్పుడేపని లభిస్తే అప్పుడు ఆపని చేస్తూ, పొట్టకూటికి కరువులేకుండా కాలం గడుపుతున్నాడు వాడు.

వాడికి ముగ్గురు మగతోబుట్టువులున్నారు. మంచి ఆరోగ్యంగా బలిష్ఠమైన పందెపు గుర్రాలవలె వుంటారు వాళ్ళు. పనిలోకి వెళ్ళడానికి వాళ్లకు బద్ధకం... వెళ్ళినా, పావలా అర్ధాకంటే అధికం తెచ్చుకోలేరు... కాని, వీడు మాత్రం యే పనిలో పెట్టినా రోజూ, ముప్పావలా రూపాయికి, తక్కువ కండ్ల చూడందే యింటికిరాడు ... యింటికి పెద్దవాడై

మోర్యా హీరాలాల్ రాయ్

పుట్టటంవల్ల, యింటిపట్ల తన బాధ్యత లను గుర్తించి, వద్దన్నా వినకుండా సహాయపడుతూనే వుంటాడు... పైగా, తనకన్నా ఆరోగ్యవంతంగా వున్న తమ్ముళ్ళని చూసి, 'యింత బద్ధకస్తులైన వీండ్లు బ్రతికేదెట్లానో' అని జాలిపడు తుంటాడు

వాడికి పాతికేండ్లు నిండినై... యెప్పుడూ రోజుకు రూపాయికన్నా యెక్కువరాని పల్లెటూరి బ్రతుకుమీద విరక్తి పుట్టిందొకనాడు. దిన దినం పెరిగి పోతున్న కుటుంబం అవసరాలను, గొర్రె తోకవంటి సంపాదనతో సరిపెట్టుకోవడం తలకుమించిన పనిగా కనిపిస్తున్నది... తమ్ముళ్ళకు బట్టలదగ్గరనుంచి చుట్టల వరకూ, తల్లిదండ్రులకు, అన్నం పెట్టడం నుంచి ఆసరాగా వుండి నడిపించటం వరకూ అంతా చూసుకోవాలి. వాళ్లకిష్ట మైననాడే పనికి వెళతారు తమ్ముళ్ళు... వెళ్ళినా, వాళ్ళ డబ్బులు ఆ రోజు త్రాగు డుకేగాని యింటికి రావు ... వాళ్లని అనటానికి వాడికి నోరురాదు ... తనకు సుఖంలేదు ... వయస్సులో వున్నారు వాళ్ళైనా సుఖపడకుండా యెందు కుండాలి? అని అనుకుంటాడు... కాని, రాను రాను, యీ సంసార నిర్వహణ, సూదిబెజ్జంలోంచి యేనుగును లాగి నట్టుగానే వుంటున్నది. వ్యవసాయం రోజులు వెనకపడిరే, పెద్దపనులు దొర కవు యీపుళ్లో...చిల్లర పనులతో ఘక్తి గడపటం కష్టం అవుతున్నది...చిల్లర పనులకైనా పల్లెటూళ్లో అంత అవసరం వుండదు...అంతా యెవళ్ళపనులు వాళ్లు చూసుకునేవారే...యేనాలుగైదో వున్న ధనవంతుల కుటుంబాల యిండ్లలోనే ఆ పనైనా దొరుకుతుంది... నిర్వహణ యెలా మరి? అనుకున్నాడు

ఒకరి కొకరు బరువుగా, పెండ్లీ పేరంటాలు లేకుండా ఒకేచోట యిరుకుగా జీవించటంకన్నా, ఏదన్నా పట్నంవెళ్ళి యెవరింట్లోనన్నా పనికికుదిరితే, బావుం టుందనీ, ఆర్జన పెంచుకోవచ్చుననీ, చేతనైతే యింటికికూడా యింత పంపే మార్గం చూసుకోవచ్చుననీ ఒక అభి ప్రాయం వాడికి గట్టిగా తట్టింది...

మనస్సుకి తట్టింది మాటలోచెప్పటం, చెప్పింది కచ్చితంగా చేసి కూర్చోవటం అతనికి సహజ స్వభావం ... అవసర మైన సరంజామా సిద్ధంచేసుకుని, దారి బత్తెం మూట కట్టుకుని, అందరి చూపు లనీ తప్పించుకుంటూ, అనుకున్న పట్నా నికి ఆయాస పడకుండానే చేరుకున్నాడు వాడు.

పల్లెలో పుట్టిన దగ్గరనుంచీ వాణ్ణి అంతా 'గూనయ్య' అని పిలవటమేకాని, వాడికి తల్లీ దండ్రీ పెట్టిన స్వంత పేరంటూ ఒకటుందని అందరికీ తెలి యదు... ఏ కొందరికో పెద్దవాళ్ళకే తెలుసు... తనను అలాపిలుస్తున్నందుకు వాడికెన్నడూ కోపంరాలేదు... పసి

తనం నుంచీ వింటున్న పేరుకు అవమానం అనిపించలేదు... రాను రాను వాడే తన పేరు 'రాముడు' అన్నసంగతి మరచి పోయే స్థితికివచ్చాడు. పట్నం చేరుకున్నాకనే వాడికి తన పేరు చెప్పుకునే అవసరం కలుగుతుందని తెలిసి, లీలగా గుర్తుతెచ్చుకున్నాడు 'రాముడు' అని

జన్మతోటే వచ్చిన అవిటితనానికి వాడెన్నడూ కించిత్తు బాధపడలేదు... పుటకతో వచ్చిందానికి తనేంచేయగలడు? పట్నంలో కొత్తవాండ్లకు పనిదొరకటం కష్టం. అయినా పనిగట్టుకుని పదిరోజులు పదివీధులూ తిరిగాడు... అందరికీ వాడు చాలా చిత్రంగా కనిపించాడు. కాని, వాడికేదన్నా పనియిద్దామని మాత్రం యెవడూ అనుకోలేదు... తెచ్చుకొన్న డబ్బుతో పదిరోజులు కాలక్షేపం జరిగింది. రేపటి సంగతి యేమిటా అని ఒకమాపటి పూట, ఒక వీధిలో ఒక యింటిబయట చెట్టుకింద నిలబడి దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు రాముడు...

ఆదో ప్లీడర్ గారిల్లు..ఆయనెందుకో బైటికివచ్చి వీడిని చూశాడు... కాస్త చిత్రం అనిపించింది

"ఎవరోయ్ నువ్వు?" అన్నాడు.

"నేను పల్లెటూరినుంచి బతకడానికి వచ్చానండి?" అన్నాడు.

"యేం పని చేస్తావ్?"

"యేదైనా చేస్తానండీ! బస్తాలు మోయటంతప్ప..."

"మా అక్కయ్యకు మొగపిల్లవాడు పుడితే వంద రూపాయలిస్తావా?"
'ఆడపిల్ల పుడితే?'
"దాన్ని నీకిచ్చేస్తాం."

"యింట్లో చాకిరి చేస్తావా?"....

"చేస్తానండీ!"...

ప్లీడర్ అతన్ని ఎగాదిగా చూశాడు.. "అలాగైతే ఒకవారం మా యింట్లో వుండు ... మంచిగాచేస్తే ఎన్నాళ్లైనా వుండవచ్చు" అన్నాడు ...

రాముడు సంతోషంతో ఒప్పుకున్నాడు..

ప్లీడరుగారికి ఒక రెండేండ్లక్రితం మొదటిభార్య పోయింది ... సంతానం యిద్దరు మగపిల్లలు, ఒక ఆడపిల్ల ... అంతా ఎదిగి, చదువుతున్నవాళ్ళే ... ఆయన హృదయవాంఛలు తీరకనో, గృహ నిర్వహణకోసమో, ఇటీవలే రెండోభార్యని పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. రెండోభార్య మంచి స్ఫురద్రూపిణి... ప్లీడర్ మనస్సులో యేముందో తెలియదు కాని, యింట్లో పనిమనషుల్ని పెట్టుకునేప్పుడు యెంచిగాని పెట్టుకోరాదను

కున్నాడు ... భార్యనిమిత్తం, పనికత్తె లున్నారు కాని, తనకోసం మరో నౌకరు కావాలి ... అవసరమే ... అందుకోసం అని చూస్తుంటే అనుకున్న పద్ధతి మనిషి నేటికక్కనిపించా డాయనకు...

బలిష్ఠంగా, ఆరోగ్యంగా వున్న వయసు మగాళ్ళకు, బస్తీల్లో యింటి పనులు దొరకడం అనేది అసంభవం... అందులో ప్లీడర్‌గారిలాంటి ధనవంతుల యిండ్లలో, ద్వితీయులున్నచోట, దొరకడం మరీ అసంభవం... ఇలాంటివాళ్ళ వల్ల యేర్పడే ప్రమాదాలను తరవాత ఊహించటమే కష్టం అవుతుంది...ఇది చాలామంది గృహస్థుల అనుభవం రాముడిలాంటి జన్మ వికలాంగుడికి, ప్లీడర్‌గారిలాంటి అరవయ్యోపడి వాళ్లిళ్లల్లో అలి తేలిగ్గానే పని దొరుకుతుంది .

రాముడు ప్లీడర్‌గారి ఆంతరంగిక గృహభృత్యుడుగా నియమితుడైనాడు అయ్యగారు కోర్టు కచేరీలకు వెళ్ళే సమయం వరకూ, ఆయనకు స్నానపానాదులు సిద్ధం చేయటం, బూట్లు తొడగటం, చొక్కాగుండీలు విప్పడం, వెతికి పెట్టడం లాంటి చిల్లర పనులన్నీ చేయటం ... ఆయన మళ్ళీ వచ్చేదాకా, యింటి తోటలో పనిచేయటం, సాయంత్రం ఐదింటినుంచీ మళ్ళీ అయ్యగారి సేవ ... రాత్రి తొమ్మిదింటికి బయట వరండాలో ఒకవైపున పడక... యింటి కాపలా...యిదీ రాముడి నిత్యకృత్యం. ప్రస్తుతం ఉచిత భోజనం... రాముడిప్రాణం అనుకున్నంత కాకున్నా కొంతహాయిగా, తృప్తిగా వుంది

ఇంటి యజమానురాలు, ప్లీడరుగారి భార్య. ప్లీడరుగారు అనుకునేటంత పిచ్చి మనస్సున్న మనిషైతేకాదు ... మొదట్లో ఆవిడ రాముణ్ణిచూసి ఆశ్చర్య పడ్డది ... తనభర్త వెదకి వెదికీ, ఇలాంటివాణ్ణి నౌకరీకి పెట్టుకున్నాడేమా అనుకుంది... ఎవర్ని పెట్టుకుంటే తనకెందుకని తనే అనుకుంది రాముడికి పనిపాటల్లోవున్న శ్రద్ధాసక్తులూ, యజమానురాలిపట్ల వున్న భయభక్తులూ, ఒక్కవారం రోజులలోనే అభినందించబడ్డాయి ... మనిషి అయోమయంగా అందవికారంగా వున్నా, మాట, పని, పరిశుభ్రంగానూ మప్పితంగానూ వుండటంచూసి, యజమానురాలికి రాముడిపట్ల అమితవాత్సల్యం కుదిరింది వాడి వికారాకారం ఆమెకి జాలి అనిపించి నకొద్దీ, అతనిమీద అభిమానం జాస్తి అవుతూవుండేది ... మిగతా చిల్లరపని మనుషులు వాడిని చూసి నవ్వుతూ విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తుంటే, వాళ్ళని సున్నితంగా మందలిస్తూండేది ..

యజమానికికూడా రాముడి భయభక్తులూ, సేవా శుశ్రూషలూ మంచిగా నచ్చినై . వారంరోజుల తరవాత, వాడు 'పర్మనెంటు' అయిపోయాడు . యింట్లో ఉచిత భోజనంతోపాటు నెలకు ముప్పై

రూపాయల వేతనం ... రాముడికిక తన క్కావలసిందేమీ లేదనిపించింది.

కాలచక్రంలో ఆరు సంవత్సరాలు ఆకులు తిరిగినవి...రాముడిప్పుడు ప్లీడర్ గారింట్లో ప్రధానపాత్ర...యజమానిపట్ల వినయ విధేయతలూ, యింట్లో విశ్వాస పాత్రమైన ప్రవర్తన, పనిలోవున్న చురుకుతనం క్రమంగా రాముడు లేనిదే గడవటం కష్టం అన్న స్థితికి వచ్చింది..

అయ్యగారికి యెప్పుడేది కావాలో రాముడికేతెలుసు .అమ్మగారికి యెప్పుడు హాజరుపలకాలో, యెప్పుడు కూడదో తెలుసు...యింట్లో యిష్టంగాతినే కూర లేవో వాడే నిర్ణయించి తెప్పించాలి... వంట మనుష్యులకి పని పురమాయించాలి ... తోటలో పని జరిపించాలి ... ఇటీవల పుట్టిన పసి పిల్లల అజమాయిషీ చూడాలి...యిండ్లూ వాకిండ్లూ సర్వదా నీటుగా వుంచే ఏర్పాట్లు చూసుకోవాలి . యిప్పుడు రాముడు ప్లీడరుగారింట్లో నౌకరుగా లేడు ... పని వాళ్లందరితో సక్రమంగా పనిజరిపించే మేస్త్రీ...ప్లీడర్ గారి కుటుంబానికి విశ్వాసపాత్రుడైన ఆప్తుడు ప్రతిదానికీ రాముడే కావాలి . బట్టల బీరువాతాళం చెవులగుత్తి కనిపించకపోతే రాముడే యిల్లంతా వెతికి తేవాలి...దరవాజాల తెరలు మాసిపోతే రాముడే గమనించాలి ... ఇళ్లకి వెల్ల వేయించడానికి రాముడే సూచించాలి... పని మనుష్యులను నిర్ణయించి పెట్టుకునేబాధ్యత రాముడిదే...ప్లీడర్ గారి కుటుంబం యెటన్నా పర్యటనలకు వెడితే లంకంత కొంపలో రాముడొక్కడే వుండాలి..తాళాలుకూడా వేసుకునిపోరు.. రాముడి కాళ్ళముందు బంగారం వేసినా పోదు .రాముడి పర్యవేక్షణలో తోటలో గులాబిపువ్వుకూడా మొరికిపడదు ... రాముడు లేకుంటే యీ యింట్లో పనులు యింత నమ్మకంగా, చురుకుగా జరగటం అసాధ్యం అనుకుంటుంది యజమానురాలు ... రాముడుంటే, యింటి అవసరాలను మరొకరు కనుక్కోవలసిన పనేలేదు అనుకుంటాడు యజమాని,...

ఒక రకంగా రాముడు ప్లీడర్ కుటుంబంలో సభ్యుడు...కాని, వాడు మాత్రం తను యిక్కడ సేవకుడుగానే భావిస్తూ, తనమీద వుంచుతున్న యింత విశ్వాసం దుర్వినియోగం అవుతూందేమోనని యెంతో భయంతోనే ప్రవర్తిస్తుంటాడు.. వాడు తన జీతంలో నెలకు ఒక్క అయిదు రూపాయలు మాత్రం చిల్లర ఖర్చుల నిమిత్తం పుచ్చుకొనేవాడు... మిగతా డబ్బును లెక్కప్రకారం, ప్లీడరుగారే వాడిపేరుతో బ్యాంకులో ఖాతా పెట్టించారు ఒక్క సంవత్సరన్నర నించీ వాడికి జీతం పెరిగింది...రాజభోజనం... నెలకు యాభై రూపాయలు.

నౌకరీలో రాముడు ప్రవేశించిన మరునాడే ప్లీడర్ గారికో మంచి ఛాన్సుతగిలింది...రెండులక్షల రూపాయల విలువ

గల ఆస్తికి సంబంధించిన ఒక దావాలో తను వాదించిన తరపు విజయం లభించింది అనుకోకుండా ... ఒక ఖూనీకేసులో, ఆశలు వదులుకున్న నిందితులకు అయాచితంగా విముక్తి లభించింది... యీ రెండు కేసులలోనూ ఆ మరునాడు ప్లీడర్ గారికి వచ్చిన రాబడి మొత్తం, అన్ని ఖర్చులుపోను ఆ రోజు నగదుగా చేతిలో పడింది... పన్నెండువేల రూపాయలు . రెండులక్షల రూపాయల ఆస్తికి పాపర్ దావా నెగ్గినపార్టీ, ప్లీడర్ కి ఫీజుఘనంగా ముట్టచెప్పడంతోపాటు ఆయన్ని బుజాల మీద యెక్కించుకుని ఊరేగించారు... ఖూనీ కేసులో విడుదలైన ముద్దాయిలు తమ అభిమాన గౌరవాలు పరిరక్షింపబడ్డందుకు, తమ యావదాస్తినీ కూడా ప్లీడర్ గారికి యివ్వడానికి అభ్యంతరం లేదనీ, యిచ్చినా ఋణం తీరదనీ అభినందించారు.

ఆశలు వదులుకున్న యీ రెండు కేసులలోనూ అత్యంత విజయాన్ని అనుకోకుండానే పొందగలగడం ప్లీడర్ గారికే ఆశ్చర్యం అనిపించింది ... తను సాయశక్తులా వాదించాడు ... కాని యెక్కడో కన్విన్సింగ్ పాయింటు వుంది అది ఆయనకూ తెలియలేదు ... జడ్జిగారి బుర్రలో దేవుడుదూరి న్యాయాన్ని గెలిపించడమో, లేక, రాముడి పాదంలో వున్న మహాత్మ్యమో అనుకున్నాడు ప్లీడర్...రాముడంటే ఆయనకో మూఢ విశ్వాసం యేర్పడ్డది ... కాని, యిది యెన్నడూ యెవరిముందూ వెల్లడించడు. . రాముడిని వదులుకొనటానికి యిష్టపడడు ...

ఈ రెండు కేసుల విజయంతో ప్లీడర్ కు మునుపెన్నడూలేని ప్రఖ్యాతి అమాంతం వచ్చింది ... ఫలానా ప్లీడర్, సివిల్, క్రిమినల్ వ్యవహారాలలో దక్ష

డన్న ప్రతీతి చెలరేగింది. సవ్యసాచి లాంటి వాడనీ, ఉరిశిక్షపడే కేసైనా వాదించి గెలుస్తాడనీ జనంలో నమ్మకం ప్రచారం అయింది ... ఐదేండ్లలో అది వరకు ఆర్డినరీ ప్లీడరు, అడ్వకేట్ అయి లక్షాధికారి అయాడు. రాముడికి నెలకు యాభై రూపాయ లివ్వటం దండగేమీ లేదని ఆయన నిర్ధారణ.. వాడు అడగటం లేదుకాని, అడిగితే వందరూపాయలైనా యివ్వడానికి ఆయన సిద్ధమయేంత ముూఢ విశ్వాసిగా మారిపోయాడు...యీ సంగతి యెవరికీ తెలియదు ... తనొక సేవకుడి ననే నిత్యభావన రాముడిది

యజమానురాలికి రాముడంటే విశ్వా సంతోపాటు దయ, జాలి వుండేవి... వాడి అంగ వైకల్యానికి నొచ్చుకుని జాలి పడుతూ, కష్టపు పనులకి యెన్నడూ నియోగించేదికాదు ... వాడికి కొంచెం పడిశంపడితే ఆవిడ వాడు విశ్రాంతి తీసుకునే వరకూ వూరుకునేదికాదు ... యేదన్నా ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు అంటుండేది–

"యే వూరో, యే పల్లో తెలీదు పాపం '...యేతల్లి కన్నబిడ్డడో...వాడి దురదృష్టవశాత్తు ఇట్లా పుట్టాడు ... భగవంతుడు వాడి హృదయానికి యిచ్చిన సౌకుమార్యాన్ని శరీరానికి యివ్వక నిర్దయగా చూశాడు ... అయితేనేం ... వాడంత విశ్వాసపాత్రుడు లేడమ్మా ! వాడిఋణం తీర్చుకోలేము" . అంటుంది.

'అవిటితనమే లేకుంటే, పొద్దస్త మానం నడుం విరిగేలా చాకిరిచేసినా యింకా పనిమిగిలిపోయే యీ రాక్షసి కొంపలో వాడెందుకుంటాడు...! అవిటి తనమే లేకుంటే యెక్కడో యింతకన్నా మంచి నౌకిరీకే కుదిరి, హాయిగా పెళ్ళి చేసుకుని సంపాదించుకుని తృప్తిగా బ్రతికేవాడే' అనుకుంటుంది తన మనస్సులో ...

పెండ్లి చేసుకొమ్మనీ, భార్యను తెచ్చు కుని సుఖపడమనీ, ఒకటి రెండుసార్లు భర్తముందు రాముణ్ణి హెచ్చరించింది కూడా ... "నిజం, నిజమే... రాముడు పెళ్ళి చేసుకోవలసిందే..." అనేవాడు ప్లీడర్ ... మళ్ళీ మరచిపోయేవాడు ...

ముప్పయ్యేళ్ళ పైవున్న రాముడికి పెళ్ళిసంగతి యిదివరకు మనస్సులోకే రాలేదు...కాని,యిటీవల యజమానురాలి హెచ్చరికలతో, పెళ్ళి, అనే పదాన్ని గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం కలిగింది వాడికి...వాడిలా ఆలోచిస్తుండ గానే మూడు నాలుగు పెండ్లి వూరేగిం పులు ఝంఝూమారుతంగా సాగి పోవటం వాడు కండ్లారా చూశాడు ... ఆలోచించినకొద్దీ పెండ్లి అనేదేమిటో వాడికి అర్థం అవుతూ వచ్చింది. కాని, వాడి శరీరం చూసుకున్నప్పుడల్లా యేడుపు వచ్చేది ...

మాటల సందర్భంలో ఒకనాడు యజమానురాలు రాముణ్ణి పెండ్లి చేసు

కోమంది. రాముడు తన వైకల్యం గురించి కన్నీళ్ళతో మొరపెట్టుకున్నాడు. యజమానురాలు ఓదార్చింది... "నీకేం తక్కువ రాముడూ! భగవంతుడి లోపం అది...యింతకన్నా పుట్టుగుడ్డివాళ్ళకూ, పూర్తి కుంటివాళ్లకూ పెండ్లిండ్లు కావటంలేదూ...నీవు ఒప్పుకుంటే నీకు పెండ్లి చేయించే బాధ్యత నాది..."అంది రాముడికి నిశ్చింత అనిపించింది.

యజమానురాలి మాటలు రాముడికి బాగా నాటుకపోయాయి. ఈ వికారాకారానికి పెళ్ళేమిటని యిదివరకెవరన్నా హేళన చేస్తారని లోపల్లోపలే బాధ పడ్డాడు కాని, యింటివాళ్ళే కాకుండా యిరుగుపొరుగువాళ్లుకూడా తన పెళ్ళిని సమర్ధించటంతో నిజంగా వివాహం చేసుకోవడం అవసరమే ననిపించింది

రాముడికి సంబంధాలు వెతకడం మొదలైంది. . వాడి పేర బ్యాంకులో ఐదారు వేల రూపాయలు నిలువ వున్నాయనీ, ప్లీడరుగారి కొలువు శాశ్వతమైనదనీ తెలిశాక, రాముడి ఆకారం యెవరికీ పట్టింపుగా కనపళ్ళేదు ... చాలామంది తమ పిల్లలనిస్తామని వచ్చారు ... కాని యజమానురాలికి నచ్చలేదు ... చిట్టచివరికి దగ్గరనే వున్న ఒకవూళ్ళో సంబంధాన్ని ఖాయపర్చుకున్నారు ...

పిల్ల తల్లిదండ్రులు పేదవాండ్లు... కష్టపడితేనే భుక్తి సాధించుకోగలిగే శ్రమజీవులు...పిల్ల పెద్దదే...కొంచెం చామనచాయ అనేకాని, మంచి మరుకైందీ, తెలివైందీకూడా...రాముడి పరిస్థితినీ, ఆకారాన్నీ అన్నిటినీ చూసే వాళ్లు తమ అంగీకారం తెలిపారు. పెళ్లైతే సుఖసౌఖ్యాలకు లోటుండదనుకుంది పెండ్లికూతురు ... బ్యాంకులోంచి డబ్బు తీయనక్కర్లేకుండా, అప్పుడప్పుడు చిల్లర ఖర్చులకోసం అని తీసుకుని పొదుపు చేసుకున్న రూపాయలు రెండువందల దాకా వున్నై రాముడిదగ్గర పిల్ల తల్లిదండ్రుల సంసారపరిస్థితి చూస్తే వాడికి సానుభూతి కలిగింది ... యజమానికీ, యజమానురాలికీ తెలియకుండానే, ఆ రెండొందలూ మూటగట్టుకుని వెళ్ళి, ఖర్చులకోసం వుంచుకోండని, వాళ్లు అడగకపోయినాయిచ్చివచ్చాడు రాముడు. రాముడిది చాలా ఉదారగుణం కూడానని కనిపెట్టేశారు పిల్లయింటివాళ్ళు.

పెండ్లికి బ్యాంకులోంచి డబ్బు తీయించాలనీ, తన డబ్బుతోనే పెండ్లి చేసుకోవాలనీ రాముడు యజమానురాలికి చెప్పాడు ... కాని, అతని మాటను యెవరూ వినిపించుకోలేదు ప్లీడరుగారే స్వయంగా ఖర్చుపెట్టుకుని వివాహం జరిపించారు. .పెండ్లికి, రాముడు యింటివాళ్లుకూడా వచ్చారు...పెండ్లి కూతురికి అంతోయింతో డబ్బుపెట్టి నగానాట్రా కూడా అమర్చే యేర్పాట్లు జరిగినవి. అంతా ఘనంగానే జరిగింది.. ఆ వీధి మొత్తంలోఉన్న పనిమనుషులూ,నౌకర్లం

"మర్యాదగా చెపుతున్నా అనవసరంగా నా వెంటఃడకు ?"
"అనవసరమని ఎవరన్నారూ ! అవసరముండే వెంటాడుతున్నా నిన్ను. నీకు నా హృదయాన్ని అర్పిస్తున్నా, స్వీకరించు."

దరికీ సుష్ఠుగా భోజనాలు దొరికినవి... అంతా రాముడి పెండ్లి బాగుందన్నారు లక్షాధికార్ల యిండ్లలో పెండ్లికన్నా యిదే మంచిగా వుందన్నారు రాముడి సంసారానికి యింటివెనక తోటలోవున్న చిన్న యిల్లును కేటాయించింది యజమానురాలు ... ఆ యింట్లో ప్రశాంతంగా, సంతృప్త హృదయంతో భార్యతోసహా ప్రవేశించి, వేరు కాపరం పెట్టేశాడు రాముడు

రాముడి పెళ్ళాంపేరు సీత దానికి పదిహేడేండ్ల వయస్సుంటుంది... దివ్యమైన ముఖవర్చస్సు...చిన్నప్పటినుంచీ కష్టపడి బ్రతుకుతున్నందువల్ల, శరీరం గట్టిపడి దృఢంగా వుంది అందులోనూ పసిమి యౌవనం దానికీ మరీ బిగువు చేకూర్చింది ... ముఖంలో, కండ్లలో అమితమైన ఆకర్షణ వుంది...సీత, తీర్చి దిద్దుకుని ముస్తాబవుతే, ధనవంతుల యిండ్లలోని అందకత్తెలతో పోటీ చేస్తుందని రాముడు అనుకుని సంతోషపడుతూండేవాడు తానెంత కురూపియైనా, తనభార్య మంచి అందెకత్తెఅనీ, అణకువగలదనీ, యిదంతా తన అదృష్టంతప్ప మరొకటి కాదనీ అనుకునేవాడు...చిన్నతనంనుంచీ యిప్పటివరకూ జీవితంలో సంభవించిన ఘటనలను నెమరువేసుకుంటూ, యిప్పుడు లంభించిన యీ అదృష్టదేవతను సంతృప్తిపరచి జీవితసౌఖ్యాన్ని శాశ్వతం చేసుకోవాలనుకుంటూ, ప్రతిరోజూ, దానికి అవసరమైన ముస్తాబు పరికరాలన్నీ తెచ్చి పడేస్తుండేవాడు. రోజూ అంతోయింతో మధుర పదార్థాలు, చిరుతిండీ, కూడా అమరుస్తుండేవాడు

రాముడికి సీతప్రాణం ... సీతకు రాముడు దైవం...రెండు నెలలకో ఖరీదైన చీరా, జాకెట్టూ, దానికి ఉపాయనం... అది కట్టుకుని నీటుగా ముస్తాబయితే, తనకండ్లతో చూసి, కౌగలించుకుని ముద్దాడటం రాముడికి అలవాటు ...... రాముడికి తనమీదున్న ప్రేమకు సీత విస్తుపోతుండేది రాణివాసస్త్రీవలె తనకన్నీ అమరుస్తున్న రాముడినిచూసి కృతజ్ఞతాభావం పెల్లుబికేది ... రాముడి సంసారం పచ్చపచ్చగా సాగిపోతుంది— రోజులు గడుస్తున్నాయి. గడిచినకొద్దీ

రాముడికి సీతమీద వ్యామోహం అధిక మవుతోంది .. ఆమె సౌందర్యాన్ని అనుభవించడంకన్నా, యిదంతా నాదే గదా అని సంతృప్తిపడే మనస్తత్వం రాముడికి అధికమైంది.

కురూపితో సంసారం గడుపుతూన్న సురూపలావణ్యవతిని చుట్టుపట్ల కుర్రాళ్ళంతా తృషిత నేత్రాలతో చూస్తున్నారు సీత తోటలోంచి బజారుకు యెప్పుడో గాని కనిపించదు రాముడు తోటలో లేనప్పుడల్లా, చుట్టుప్రక్కల యిండ్లలోని పడుచుకుర్రాళ్లు పనిలేని పని కల్పించుకొని, తోటలోకివచ్చి బాతాఖానీలువేస్తూ సీతను ఊరించాలని తంటాలుపడేవాళ్లు యీ వరస కొత్తలో సీతకు కొద్దిగా కలవరం కలిగించింది కాని, రానురాను అలవాటై, తన అందాన్ని పొగిడే వాళ్లంటే ఆసక్తి అధికమైంది .అంతే కాని వాళ్లతో చెడుసావాసాలకు మాత్రం దిగలేదు .వాళ్లు తనను పొగడుతూంటే వినాలన్న కౌతుకం జాస్తి అయింది

అందరికన్నా ఎక్కువగా పక్కింటి వాళ్ళ తోటమాలి అప్పన్న, సమయం దొరికినప్పుడల్లా, గోడమీంచిదూకి, సీత యింటికివచ్చి, ఆమె అందాన్ని అతి చమత్కారంగా అతిశయోక్తులతో పొగడిపోయేవాడు

అప్పన్న పాతికేండ్ల పడుచువాడు కండలుతీరిన బలిష్ఠమైన శరీరం...పెళ్ళి కాలేదు ..పక్కింటి తోటలో సీత కాపురంపెట్టిన దగ్గరనుంచీ వాడిలో యేవో వికారాలు చెప్పలేనివి ఉప్పతిల్లినవి రాముడు, అప్పన్న ప్రాణస్నేహితులు. కాని సీతను పెండ్లిచేసుకున్నాక, రాముడంటే వాడికి తగని యీర్ష్యగా వుంటున్నది సీత మీద అంతరాంతరాలలో తగని సానుభూతి యేర్పడ్డది సీతతో మాట్లాడే అర్హత కూడా రాముడికి లేదని నిర్ణయించేశాడు అప్పన్న కుంటి, గూని, మరుగుజ్జు వాడికి యింత అందమైన పెళ్ళామా? అని తర్కించుకున్నకొద్దీ అప్పన్న యీర్ష్య ప్రజ్వలిస్తున్నదేకాని తగ్గటం లేదు "సీత వీడితో నిజంగా, సంతోషంగా సంసారం యెలా చేయగలుగుతూంది అబద్ధం దానికి వీడంటే ప్రేమ వుండదు," అనుకునేవాడు రోజుకోసారి సీతను చూడందే అప్పన్న ప్రాణం నిలవకపోయేది . రాముడున్నప్పుడు వస్తే, అవీ యివీ మాట్లాడి వెళ్ళిపోయేవాడు రాముడు లేని సమయాల్లో వస్తే అచ్చంగా సీత అందాన్ని ఆకాశానికెత్తేస్తూ, దాన్ని నమిలి మింగేసేట్టు చూసేవాడు .ఇలా నాలుగైదు మాసాలు జరిగినవి

అప్పన్న ప్రవర్తన సీతకు ప్రథమంలో కొద్దిగా భయం అనిపించింది కాని, రానురాను పరిచయం అయింది. తన అందాన్ని ఎలా మెచ్చుకోవాలో

అప్పన్నకు తెలిసినంతబాగా రాముడికి తెలియదన్న అభిప్రాయం దానికి కలిగింది సీత కొద్దిగా మెత్తపడుతున్నదని తెలిసినకొద్దీ అప్పన్న పొగడ్త మరీ అధికం అవుతూ, రాముడి కురూపాన్నీ, వికారాన్నీ అసహ్యంగా వర్ణించడం ప్రారంభమయేది రాముడి వికారాకారాన్ని గురించి ప్రస్తావిస్తున్నప్పుడల్లా, కండలు తేలిన తన శరీరాన్ని గర్వంతో చూసుకుంటూ మాట్లాడేవాడు అప్పన్న

'రాముడు, సీతకు తగిన భర్త కాడు' అని సీత అనుక్షణం అనుకునే విధంగా అప్పన్న ప్రవర్తించటం ప్రారంభించాడు అప్పన్న చేయి, మంచినీళ్ళందించినప్పుడు తనకు తగులుతూవుంటే సీత శరీరం జలదరించేది అప్పన్న రానిరోజున సీతకు చీకటి పడ్డట్టుగా వుండేది

సీత సత్యకాలం మనిషి అని రాముడి విశ్వాసం అమాయకపు పిల్ల అనుకుంటాడు పొద్దస్తమానం యజమాని గృహకృత్యాలలో సతమతం కావటంలో వాడికివున్న ఆనందం చూస్తుంటే సీతకు చిరాకు అధికమైపోతూ, అప్పన్నవస్తే బాగుండు ననుకొనేది అప్పన్నతో పొద్దల్లా గడాపాలనిపించేది

"సీత సత్తెకాలప్పిల్ల కాకపోతే తనవంటి కురూపిని యెందుకు పెళ్లాడుతుంది ? సీతకు తను తగినవాడు కాదేమో. " నని బాధపడే రాముడు సీతను అనుమానించడానికే ఆస్కారం లెకపోయింది ఎప్పుడూ తను అందవికారిని అనుకోవటమేగాని, సీతను గురించిన ఉద్దేశ్యం అతనికి లేనేలేదు

రాముడంటే సీతకు అభిమానం లేకపోలేదు కాని, అప్పన్నలో వున్న ఆకర్షణ, అప్పన్న ముట్టుకున్నప్పుడు కలిగేలాంటి హాయి రాముడిద్వారా లభించవు దీనికి కారణం దానికి అర్థం కాదు ఈ ఆకర్షణ అప్పన్ననూ, సీతనూ వాస్తవికత అడుగుమెట్టుకు లాగింది అనాయిచితంగా,సునాయాసంగా అప్పన్న సీతను తప్పుదారికి లాగేశాడు .యీ తెరచాటు రంగస్థలం గురించి రాముడికి తెలియనే తెలియదు యజమానురాలికి అసలె తెలియదు

ఎలాగైనా సితను నమ్మించి, రాముడి దగ్గరనుంచి లేపేస్తే స్వేచ్ఛగా ప్రణయం సాగించుకోవచ్చని అప్పన్నఊహ

యిది సీతవిని, భయపడ్డది

"యిప్పుడేం తక్కువైంది? "అన్నది

"వాడూ వీడూ చూస్తాడనే భయంతో వుండి సుఖం అనుభవించలేము సీతా ' మనం యిక్కణ్ణించి లేచి, కంటిక్కనిపించకుండా మరోపట్నానికి పారిపోదాం నేనక్కడ మంచి నౌకరీ చూసుకుని, రాముడికన్నా నిన్ను సుఖపెడతాను "అన్నాడు అప్పన్న ఎన్నో బులిపింత కబుర్లు చెప్పాడు

ఒకనాడు సినిమా కెళతానని బయలు దేరింది సీత. రాముణ్ణి రమ్మంది వాడు రాడని దానికి తెలుసు తెలిసి కూడా మరీ బలవంతపెట్టింది దానికి నచ్చజెప్పి ఒక్కదాన్నీ సినిమాకు ంపించేవరకు రాముడికి తలప్రాణం తోకకు వచ్చింది అప్పన్న సినిమా హాలుదగ్గరే ప్రత్యక్షం అయినాడు నగలతో అందంగా ముస్తాబైన సీతను ఆనందంగా చూశాడు యిద్దరూ తృప్తిగా సినిమా చూశారు అనుకున్న ప్రకారం అంతర్ధానం అయినారు

సినిమావదలి గంట అయింది సీత యింటికి రాలేదు తోటలో సీత కోసం యెదురుచూస్తున్న రాముడు తొందరపడుతున్నాడు 'సిత ఒంటిరిగా యెన్నడూ యింతసేపు వీధిలో వుండదే' అనుకున్నాడు మరికాస్సేపు చూశాడు పదిన్నర దాటవస్తోంది యేమీ అర్థంకాక సీతను వెతకటానికి సినిమాహాలువైపు వెళ్ళాడు ఒక ఆట చూసి తృప్తితీరక, మరో ఆటచూస్తున్న దేమోనని రెండోఆట ఆఖరైందాకా నిలబడ్డాడు అదీ అయింది సీతమాత్రం లేదు మానవారణ్యంలాంటి పట్నంలో వున్న సినిమా హాళ్ళన్నింటినీ చూశాడు త్రోవలో యెక్కడన్నా యెదురవుతుం దెమోననుకున్నాడు బహుశా యీపా టికి ఇంటికి చేరిందేమో ననుకొని, ఒక సారి యింటికివచ్చి చూసుకున్నాడు

"రెండో ఏట మూడో అంతస్తు కిటికీలోనుంచి పడ్డాను,"

"ఆశ్చర్యంగా ఉందే! అంత ఎత్తునుంచిపడి ఎలా బ్రతికావ్?"

'అదృష్టవశాత్తు బయటకు పడలేదు, లోపల పడ్డాను"

అంతటా నిరాశే సీతలేదు రాముడికి దుఃఖం పొంగుకొచ్చింది తెల్లవారు జాముదాకా వెదికి చూశాడు యింటికి వచ్చి తనలో తనే కుళ్ళిపోయాడు సీత కేదో అపాయం జరిగి వుంటుందని అతని ఊహ

పొద్దున్నే ఎక్కింట్లో వూడ్చిచల్లే 'సావిత్రి' ని అడిగాడు సావిత్రి చెప్పింది తనుకూడా సినిమాకు వెళ్ళా ననీ, సినిమా అయింతరవాత, అప్పన్న సీత, ఒకే రిక్షాలోయెక్కి బయలుదేరటం తను కండ్లారా చూశాననీ చెప్పింది

"అప్పన్న యింటిదగ్గరున్నాడేమో?" అన్నాడు రాముడు

"యేమో యెల్లి కనుక్కుంటే తెలుస్తది నీవు ఇంటో లేనప్పుడు అప్పన్న రోజూ మీ యింటికొచ్చి దాంతో యేమేమో మాట్టాట్టం నే నెన్నో

సార్లు చూశాను మావా! నీవే కనిపెట్ట లేకపోయావ్" అంది సావిత్రి...

అప్పన్నను గురించి వాకబు చేశాడు రాముడు రాత్రినుంచీ యింటికి రాలేదని తెలిసింది. సావిత్రి సమాచారం యదార్ధమేనని తేలింది ఆసాయంత్రం దాకా చూశాడు సీత రాలేదు అప్పన్న కనపళ్లేదు యిద్దరూ యెటో ఉడాయించారని పూర్తిగా రూఢి అయింది రాముడికి కోపం పెల్లిపోయి, చేసేదిలేక కన్నీళ్లు వచ్చినై

సావిత్రి అన్నట్టు తనే కనిపెట్టలేక పోయాడు ఎట్లా కనిపెట్టటం ? అప్పన్నకూ తనకూ వున్న స్నేహం సీతకన్నా ముందుదాయిరి. అందు లోనూ మొదటినుంచీ తన చెల్లెల్ని కట్ట బెట్టాలనే ఉద్దేశ్యంతో 'బావా!' అని పిలుస్తూండేవాడు అప్పన్న పెండ్లి సంబంధాలకోసం తిరిగేటప్పుడు తన చెల్లెల్ని చేసుకోమని చెప్పాడు కాని, యజమానురాలి హెచ్చరికతో అంగీ కారం యివ్వలేదు వాళ్ల కుటుంబం మంచి ప్రవర్తనగలది కాదన్నది యజమానురాలు యిందుకేనేమో

ఛ! దుర్మార్గుడు చెల్లెలినిచ్చి పెండ్లి చేస్తానన్న అప్పన్నే యివాళ, ఆస్థానంలో వున్న తన పెళ్లాన్ని లేవదీసుక పోయాడు కలియుగంలో కాలం ! అనుకున్నాడు రాముడు. ప్రపంచం- అందునా యీ కాలం చిత్రమైందనిపించింది వాడికి స్నేహితుడి కొంపను చెట్టుబొగ్గులు చేయటానికి సిద్ధపడేవాళ్లు యీ రోజుల్లోకూడా యింకా వున్నందుకు రాముడికి 'పాపం' అనిపించింది

"సీత పొరపాటేమీ వుండదు అది సత్తెకాలపు మనిషి. దాన్ని మాయచేసి బుట్టలో వేసుకున్నాడు వాడు రమ్మన్న చోటికి అది పోయింది దాని తప్పే ముంది ?" అనుకున్నాడు రాముడు

రాముడి భార్యావియోగం యజమాను రాలికి తెలిసింది దాచుకోకుండా అన్నీ పూసగుచ్చినట్లు చెప్పుకొని, బావురుమని యేడ్చాడు రాముడు ఆమెకూ్కడా కళ్లనీళ్ల పర్యంతం అయింది

"పోనీలె రామూ! దాని సుఖపు కూట్లో దుమ్ముచల్లుకొని అదే పోయింది దాని కర్మ అనుభవిస్తుంది. నీ కేం తక్కువని. మరో మంచి పిల్లనుచూసి పెళ్ళిచేసుకోవచ్చులే మధనపడి చేసే దేమీ లేదు" అంది ఓదారుస్తూ రాముడికిది నచ్చలేదు.

"సీతకు నేనంటే యెక్కడలేని ప్రేమ వుండదండమ్మగారూ! నేను లేక పోతే అది బతకదు. అది వాడి మాయలోపడి దారితప్పిపోయింది అది పోయింతరవాత నా మనసుతిరిగి పోయింది అన్నం సయించడంలేదు ఇంకొకదాన్ని పెళ్ళిచెసుకుని నేను బతక లేను." అని హృదయ విదారకంగా యేడ్చాడు రాముడు. వాడికి సితమీద

వున్న మమకారం చూసి కించపడ్డది యజమానురాలు రాముడిప్రాణం సీతలో వుందనుకుంది

"ఇక చేయాల్సిందేముందిమరి? అన్నంతిను యేదెట్టావున్నా బతకడం ముఖ్యంగదా!" అంది ఆమె

"అది నన్ను వెతుక్కుంటూ మళ్ళీ వస్తుందని నా నమ్మకం అది నిజంగా సత్తెకాలంమనిషి అప్పన్నగాడు దాన్ని మోసంచేసి విషం పోశాడు దానంతట అది చచ్చినా యిల్లు కదలదు పీతైనంత వరకు దానిజాడ పసిగడతాను" అన్నాడు రాముడు రాముడి నిశ్చితాభిప్రాయం విని అమ్మగారి సందేహం తొలిగిపోయింది. ఒకడితో లేచిపోయిన పెళ్ళాంకోసం వెతుకులాడే మగవాళ్లింకా యీ రోజుల్లో వున్నందుకు ఆశ్చర్యపడ్డది

"సరే! నీయిష్టం రామూ! తొందర పడక్కర్లేదు సంసారాలు అన్న తరవాత యిటువంటివి సర్వ సాధారణంగా జరుగుతునే వుంటవి'' అని రాముడి మనసు గాయం కాకుండా బలపరిచింది యజమానురాలు

నెల పదిహేను రోజులు గడిచినవి యజమానిగారి పెద్దబ్బాయి మదరాసులో చదువుకుంటూ సెలవుల్లో యింటికి వచ్చాడు. రాగానే అతనికి సీత లేచి పోయిందన్న సంగతి తెలిసింది పట్నంనుంచి తను వస్తుంటే రైల్లో సీత

"ఏరా, సంతా వాళ్ళ నాన్నతో చెప్పలేదటరా మీ అమ్మాయి ఏం చెయ్యమంటే అది చేస్తానని"

"చెప్పాను, కాని ఆయన, 'మా అమ్మాయిని ఏలుకునే వాడు కాని మాక్కావలసినది, నవుకరు కా' దన్నారు"

కలిసింది పట్నం చూసివస్తున్నానని చెప్పింది మధ్యలో యెక్కడదిగి పోయిందోమరి అబద్ధం చెప్పింది సీత అనుకున్నాడు పెద్దబ్బాయి

"రాముడూ! నీ సీత యెక్కడి కెళ్ళింది" అన్నాడు. "అదే తెలియటం లేదండి యెక్కడన్నా వుందని తెలిస్తే తెచ్చి యింటోపడేసేవాణ్ణే అన్నిపూళ్ళూ వెతికించాను యేదోదానిబుద్ధి ఆ నిమిషంలో అట్టామారింది కాని, అది నిజంగా మంచిమనసుగల పిల్లండీ!" అన్నాడు రాముడు

"నేను పట్నంనించి వస్తుంటే సీత కూడా అదేరైల్లో కలిసింది యెక్కడికి వచ్చావని అడిగాను. పట్నంచూద్దామని వచ్చానంది ఇంటికిపోతే యిప్పట్లో మళ్ళీ పుట్టింటికి రావటం పడదనీ,

పుట్టింటికివెళ్ళి నాలుగురోజు లుండి వస్తా ననీ చెప్పింది "అన్నాడు పెద్దబ్బాయి రాముడిప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది సీత బతికివున్నట్టు తెలుసుకొన్నాక వాడి ప్రాణం అలసటతీరింది .. ఆ రాత్రి సుఖంగా నిద్రపట్టింది

రాముడు పొద్దున్నే సీత పుట్టింటికి ప్రయాణం కట్టాడు అనుకున్నట్టుగా అక్కడేవుంది సీత అందరికన్నా ముందు అదే కనపడి, రాముడిని చూట్టం తోటే తలవంచుకుని లోపలికి వెళ్ళి పోయింది ..దానిముఖంలో వెనకవున్న కళలేదు ముఖంఅంతా పీక్కుపోయింది మెళ్ళో బంగారం గొలుసులేదు కట్టు కున్న చీరె చిరుగులతో మురికితోలుగా వుంది . అట్టా చూట్టంతోనే అన్నీ ఆకళింపు చేసుకున్నాడు రాముడు .

రాముడి అత్తమామలు వాణ్ణిచూసి కావిలించుకుని భోరుమని యేడ్చారు రాముడిమామ ముఖంమీద కండువా వేసుకుని యేడ్చాడు వాళ్లు యేడు స్తుంటే రాముడికూ్కడా తెలియకుండానే యేడుపువచ్చి వాడూ యేడ్చాడు అంతా కలిసి అరగంటదాకా యేడ్చారు

"అదిచేసిన పని అంతా చెప్పింది నాయనా ! మేము తలెత్తుకుని తిరగలేక పోతున్నాం "అన్నాడు రాముడిమామ జానయ్య

"దుర్మార్గురాలు, మా పరువుతీసింది నీ పరువుకూడా తీసింది ." అంది రాముడి అత్త

రాముడిగుండెలో జాలి, దయ దుఃఖం ఒక్కసారే పొర్లుకొని వచ్చినవి "దాని తప్పులేదు మామా ' వాడి మాయ వేషాలకు లొంగిపోయింది . వాణ్ణి యింట్లో తిరగనీయటం నాదే తప్పు. దాన్నేమీ అనొద్దు" అన్నాడు రాముడి అత్తమామలు నిలువునా ఆశ్చర్య సంతోషాల్లో మునిగిపోయారు

"నీవు అందవికారివని అంటారు కాని, నీ మనస్సెటువంటిదో యెవరికీ తెలియదునాయనా ! కన్నూమిన్నూ కాన లేని మదంపట్టినవాళ్లు కళ్లుకొట్టే అందమే చూస్తారుకాని మనసును నిదానంగా చూడరు నీవు నమ్ముతావో నమ్మవో కాని, యిది నాకూతురు అని చెప్పుకోవ టానికి సిగ్గుపడి చస్తున్నాము "అన్నాడు మామ

"దాన్నిచ్చి నీ పరువు తీసినందుకు బదులుగా, మా రెండోపిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చేస్తాం నీకు భయం అక్కర్లేదు నాయనా ! " అంది అత్త..

"యెందుకత్తా రెండోపిల్ల ' యిదే నాక్కావాలి దానితప్పు లేదన్నానుగా, అది లోకం తెలియని పసికుంక మహా మహా పెద్దపెద్దవాళ్ళే కాళ్ళుజారి సర్దుకుంటూన్నప్పుడు మనం సర్దుకోలేక పోవటమేమిటి, ? సీతను పంపిస్తే యిప్పుడే తీసుకపోతాను'' అన్నాడు

రాముడు .. "రాముడికి రెండోపెళ్ళి యేమిటత్తా?,' అని కూడా మందలించాడు

రాముడేమన్నా చేస్తాడేమోనని అతన్ని చూసి భయపడుతూ లోపల్లో పలే వుండిపోయిన సీతకు రాముడి మాటలువిని చచ్చిపోవాలనిపించింది కిర్సనాయిలు పోసుకుని నిప్పంటించుకు చావాలనిపించింది ఇంతమంచివాడిని వదిలి, ఆ దుర్మార్గుడితో తనెట్టా లేచిపోయానా, అనుకుంది ఊరికే కంటికి కడివెడుగా యేడుస్తూ వెనకసందులో నిల్చుంది

సీత యెంతకూ రాకపోయేటప్పటికి రాముడే స్వయంగా లోపలికి వెళ్ళాడు సీత వున్నపళంగావచ్చి రాముడి రెండు కాళ్ళమీదాపడి, తలబాదుకుని యేడ్చింది- "నన్ను చంపు నేను బతకలేను" అంది పదిసార్లు రాముడిగుండె కన్నీటి చెరువైంది ఇద్దరూ అట్టా యెంతసేపు యేడ్చారో తెలియదు యింటివాళ్ళంతా బయటికి వచ్చేశారు యిద్దర్నీ సందులోవదిలి

రాముడు సీతను లేవనెత్తుతూ, "జరిగిందేదో జరిగిపోయింది సీతా' యేడవబోకు నేను నిన్ను తప్పుపట్టటం లేదుగా" అన్నాడు

"నన్ను కాపాడాలి పెద్ద తప్పు చేశాను నీవు అనకపోయినా తప్పు తప్పే మాయకబుర్లుచెప్పి మోసం చేశాడు దగాముండాకొడుకు నా కటువంటి బుద్ధిలేదు వాడే నా బుద్ధి చెడగొట్టాడు నేను కాలుజారి చెడిపోయాను" అంది సీత

"మరి నీ విట్లా అయిపోయినావేం సీతా' నీ మొఖం అంతా డోక్కుని పోయింది నీ నగలన్నీ యేవి? వాడిప్పుడెక్కడున్నాడు? నీ విక్కడి కెట్టా చేరావ్?" అంటూ సీత చెంపలు నిమురుతూ ప్రశ్నలమీద ప్రశ్నలు వేశాడు రాముడు

సీత యావత్ వృత్తాంతం చెప్పింది

"మాయచచ్చినముండాకొడుకు మనిద్దర్నీ చూసి కన్నెర్రపడ్డాడు...నన్ను మోసం చేసిందగ్గరనుంచీ యెటన్నా యెల్లిపోదామని రోజూ కబుర్లే యెల్లిపోకుండా యింకో వుపాయం లేదా అని నే నడిగితే, ఒక మందుసీసా చిన్నది తెచ్చి, దీంట్లోది పదిచుక్కలు గనక అన్నంలో యేసిపెడితే,మనిషి మంచంలో తీసుకొని నెలరోజులకు చచ్చిపోతాడనీ, నీకీ మందు వెయ్యమనీ చెప్పాడు.. నాకు చెడ్డబయమేసింది దీనికన్నా యెల్లిపోవటమే మంచిదనుకున్నా.. ఒక నాటికి వాడి పీడ వదిలేట్టులేదు ఇక్కడి నుంచి యెకాయెకిన పట్నం యెల్లాం ఐదారోజులు బజార్లలో తిరిగాం జల్సాగా. పని దొరికిందాకా యిక్కడే వుండాలని ఒక చెట్టుకింద సంసారం పెట్టించాడు . పని దొరికిందాకా పొట్ట

గడవాలిగదా అని నా మెళ్ళో నగలు తీసుకున్నాడు తరవా త్తరవాత తాగటం మొదలుపెట్టాడు . నగలేవని అడిగితే అమ్మేశాననీ, మళ్ళీ అడిగితే చెర్లోతోసి పారిపోతాననీ యిష్టంవచ్చినట్టు తన్నాడు నాకు ఓపిక చచ్చింది... నా మొల్లోని ఆ మందుసీసా గుర్తుకు వచ్చింది ఒకనాడు చిన్నగాతీసి అన్నంలో పది చుక్కలు కలిపిపెట్టాను తిన్న మర్నాటి నుంచే వాంతులు మొదలై నై కదల కుండా పడిపోయాడు అట్టా మూడు రోజులు చూసి, యిక లేవలేడులే అను కొని, చెప్పకుండానే వాణ్ణి వదిలి, దొంగ తనంగా రైలెక్కి పడరాని పాట్లన్నీపడి మొన్నరేత్తిరే యిక్కడికి చేరా యిదీ నంగతి'' అంది

రాముడి మనస్సు బాధతో కరిగి పోయింది "అంత కష్టం యేమొచ్చింది సీతా ! బాగాలేదనుకున్నప్పుడు రాలేక పోయావా ?" అన్నాడు

"డబ్బులేవీ ' నా నగలియ్యమంటే తన్నేశాడు అందుక్కాదూ వళ్ళుమండి మందుపెట్టింది ? మాయముండాకొడు కింక బతకడులే "

రాముడి గుండెలు కోసుకపోయినై "పాపంకాదూ సీతా ! వాడి పాపాన వాడే పోయేవాడుగద ' మళ్ళీ యీ పాపం కూడా మనకెందుకూ ' పోలీసోళ్ళు పసిగడితే యేంకాను ?" అన్నాడు రాముడు

''నీవు లేవూ ?'' అంది సీత "అయినా యీ బాధంతా నీకెందుకులే నేనూ అట్టాగే చద్దామని యింకా స్త మందు మిగిల్చాను దాన్నిప్పుడే తాగే స్తాను నీదోవన నీవెల్లిపో" అంది సీత

రాముడు సీతను గట్టిగా కావిలించు కున్నాడు "అఘాయిత్యం చేసికోవలసి నంత తప్పు నీవు చేయలేదుసీతా ! నీకసి తీర్చుకున్నావు ఓ ఏమన్నా అయేనాటికి మన ప్లీడరుగారున్నాడులే నీవు మోసానికీ, అన్యాయానికీ లొంగి పోయినావేకాని, మనస్ఫూర్తిగా యిది చేయలేదని నా విశ్వాసం సీతకు పరీక్ష అక్కర్లేదు . చావాల్సిన పనిలేదు సీత యింకా రాముడి పెళ్ళామే . సీతచస్తే రాముడెట్టా బతుకుతాడే మన యిద్దరిదీ భగవంతుడు కలిపిన సావాసం "అంటూ గుండెలకు అదుముకున్నాడు సీతకు స్వర్గం కళ్ళ బడింది జరిగిందంతా మిథ్య, అనిపించింది

ఆ సాయంత్రమే సీతను తీసుకొని యింటికి బయల్దేరాడు . దానికన్నీళ్ళే దాని పరిశుద్ధ హృదయానికి సాక్ష్యం అనుకున్నాడు రాముడి మంచితనానికి వాడిమనస్సే నిదర్శనం అనుకుంది సీత ఇద్దరూ కలిసి బ్రతకాలనుకుంటే ఒకడు చెప్పేదేముందన్నారు వాడకట్టువాళ్లు ఇంటి యజమానురాలుకూడా సంతో

షమే కనపరచింది సీత లేచిపోయిందన్నదంతా పాతకథ అయింది

"రాముడూ' యిక దీన్ని యింట్లో కూర్చోపెట్టి మేపకు తిని సుఖంగా కూర్చుంటుంటే విపరీతపు బుద్ధులు పుడతాయి...మనస్సూ, శరీరం మాటవినవు దాన్ని నాకు అప్పజెప్పు అయ్యగారి దగ్గర నీవెట్టా వుంటావో అదీ నాదగ్గర అలాగేవుండి, యింత, పనీ పాటలో సహాయపడుతుంది . నౌకరీ అన్న ఉద్దేశ్యంతో నేను చెప్పటంలేదు . యేదో ఒక పనిచేస్తూంటే దాని బుర్ర సరిగావుండి నలుగురిలో తలెత్తుక తిరగగలుగుతుంది . ఒంటరిగా వుంటే తక్కువై పోయాననుకుంటుంది .. ఎందుకైనా మంచిది .. దాన్ని పనిలో ప్రవేశపెట్టు" అంది

యజమానురాలు దూరదృష్టి కలదని రాముడి గట్టినమ్మకం సీతను అమ్మగారికి చెలికత్తెగా వుంచాడు నెలకు మరో పదిహేను రూపాయలు అదనంగా రావటమేగాక, అడ్డమైనవాడల్లా వచ్చి బాతాఖానీ వేసే సమయం లేకుండా పోయింది. సీత మంచిగా చెప్పినపనల్లా చేసుకపోతున్నది . యింటివెనక తోటలో సంసారం, యింటిప్రక్క సావిట్లోకి చేరింది

నాలుగేండ్లు గడిచినై సీతకు బంగారం లాంటి పిల్లలు యిద్దరు పుట్టారు "నీ పిల్లల్ని మాకివ్వరాదు రామూ !" అని యజమానురాలంటే "మేమంతా మీ పిల్లలమే గదమ్మా !" అనేవాడు రాముడు

ఇన్నేండ్లు గడిచి ఇద్దరుపిల్లల తల్లి అయినా యిప్పటికీ రాముణ్ణి ధైర్యంగా చూపులో చూపుకలిపి చూడదు సీత... "అలా కండ్లు వాల్చుకుంటా వేం?" అంటాడు రాముడు. కండ్లు పైకెత్తకుండానే కాపరం చేస్తున్నది సీత... దాని బ్రతుకు 'పరీక్ష' కానందుకు సంతోషపడుతుంటుంది